

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

květen — červen 2025

Číslo 36

Uvnitř najdete: *Z farnosti, pro děti, z biskupství...*

Farnost jako rodina

Církev katolická, v řečtině καθολικός [katólikos], doslova všeobjímající nebo univerzální, je církev pro každého, kdo chce následovat Ježíše Krista. Sdružuje lidi různých kultur, jazyků, národů. Je svatá a také hříšná. Hříšná je kvůli mně a tobě. Svatá proto, tak se to modlíme v neděli při vyznání víry, protože je v ní Duch Svatý, kterého Bůh seslal. Mnoho lidí říká: "Bůh ano, církev ne". Pokušení podlehnout myšlence, že já jsem lepší a moudřejší, je nasnadě. Bůh skutečně vložil sám sebe do našich rukou. Nechává se ukřižovat pokaždé, když naše ego zastiňuje pravdu, když naše sobectví zakrývá lásku. Mnoho věcí je zneužito člověkem, Bůh přesto ctí svobodu. Jak žít v církvi jako v rodině? Snad podobně. Rodina má různé členy. Babičku s dědou, strýce s tetou, rodiče nebo sourozence. S každým je zapotřebí navázat určitý vztah. Vztahy nejsou stejné. Nikdy nebudete mít stejně blízko ke všem lidem. Dokonce bych řekl, že těch hlubokých a důvěrných vztahů je jen pár v životě. Je to v pořádku. Důležité je naplňovat Ježíšovo evangelium podle svých nejlepších možností. Nezlomit nalomeného, neodsoudit chybujícího, odpustit sedmasedmdesátkrát. Farnost je malá rodina velké rodiny církve. Učíme se v ní vytvářet zdravé vztahy a přispívat tím, co kdo může nabídnout. Chtěl bych celé naší farní rodině poděkovat za budování této velké rodiny. Z malého roste velké. Uprostřed nás je Ježíš, ačkoliv ho někdy náš stín může zakrývat. Naše přítomnost mezi ostatními je důležitá. Také v osobní modlitbě, ve chvílích,

kdy jsme sami, je přítomnost druhých možná, pokud je předkládáme našemu Pánu. Být součástí rodiny je náročné, ale je to zaručeně místo, kde se může projevat naše láska!

(o. Vojtěch)

Co se dělo, děje a bude dít (nejen ve farnosti):

Jak proběhla v Želešicích sederová večeře

Na modré pondělí proběhla na želešické faře sederová večeře připomínající nejen starou židovskou tradici oslavující vysvobození Izraelitů z egyptského otroctví, ale také ustanovení eucharistie Ježíšem Kristem během poslední večeře.

Tato slavnost se slavila právě v období Velikonoc a má přesně stanovená pravidla. V průběhu večera se předčítají texty z Pesachové Hagady a pojídají se pokrmy připomínající životní podmínky Izraelitů v zajetí.

Již samotná příprava pokrmů byla určitou výzvou, přeci jen nekvašené chleby, hořké byliny, pečený beránek nebo třeba charoset (směs jablek, oříšků, skořice a červeného vína) nejsou v zemi řízků tradicí. O to zajímavější byla možnost všechny pokrmy ochutnat, ačkoliv se na ně dostalo až po hodině čtení biblických textů, k prvotnímu údivu lehce vyhladovělých přítomných. Naštěstí se začalo vypitím plného poháru červeného vína (řidiči a abstinenti obdrželi barvou a konzistencí od vína nerozeznatelný džus značky Rauch), čímž byla hořkost čekání významně

redukována. Celým večerem prováděl otec Vojtěch, do čtení textů a zpívání byli však zapojeni všichni účastníci.

Po skončení oficiálního programu se dále zpívalo a hodovalo až do pozdních večerních hodin. Sederová večere tedy byla aktivní společenskou událostí nesenou v příjemné atmosféře nadcházejících Velikonoc, a snad se stane další příležitostí pro setkávání v naší farnosti.

(Sabina Varadínková)

Děkanská vizitace v naší farnosti

Naše farnost patřila v minulosti do Děkanátu Modřice. V roce 2023 došlo ke změně sídla děkanství a nově spadáme do Děkanátu Šlapanice. Od srpna téhož roku vykonává službu děkana P. Mgr. Petr Hošek, farář ve Šlapanicích. Ještě můžeme mít v paměti, když jako čerstvě jmenovaný děkan uváděl do služby v naší farnosti otce Vojtěcha.

V pondělí 5. 5. 2025 se konala děkanská vizitace naší farnosti. Přes den probíhala kontrola všech dokumentů a náležitostí, které musí každý farář ve své farnosti vést a mít v pořádku. Navečer se pak konala mimořádná mše svatá a po ní si pan děkan přál setkat se s členy farních rad farností Moravany a Želešice. Na naší moravské faře se kromě jmenovaných dvou kněží sešlo kolem dvaceti členů pastoračních a ekonomických rad z obou farností. Otec děkan se zajímal o život farností z různých úhlů

pohledu. Zajímaly ho názory jednotlivých členů na to, co se ve farnostech daří i nedaří. Každý měl možnost se představit a vyjádřit. Atmosféra byla přátelská a uvolněná a otec děkan je spontánní a bezprostřední, o čemž svědčí minipříhoda z představování. Řekl jsem, že „kostelničím“ už 25 let, na což pan děkan zareagoval: „Na to, že kostel ničíte tak dlouho, vypadá docela dobře.“ A závěr vizitace? Vše bylo v pořádku a otec Vojtěch byl za vedení farnosti pochválen. Poděkování patří všem, kteří mu pomáhají.

(Pavel Kořenek)

Pouť do Nesvačilk

Ve čtvrtek 8. května 2025 se konala pouť s cílem navštívit nové poutní místo, kapli Panny Marie Bolestné v obci Nesvačilka, která byla vysvěcena přesně před rokem 8. května 2024.

V devět hodin byl sraz v našem kostele v Želešicích, kde jsme měli krátké požehnání a společně jsme se vydali pěšky přes Popovice do Rajhradu. V Rajhradě jsme se šli podívat do kláštera s průvodcem, místním bratrem, který nám povykládal o historii a popsal, jak se tam žije a kdo má jakou práci. Potom jsme se přesunuli auty do Sokolnic, kde jsme si dali oběd v místním pivovaru. Během dne se k nám přidávali i další farníci, zejména staršího věku, kteří by pěší trasu už nezvládli. Po Sokolnicích následovala Nesvačilka. Tam jsme navštívili krásnou novou a moderní kapli, kde nám o jejím původu, vzniku a desetileté výstavbě povykládal místní správce a místní farář. Po zajímavém vyprávění následovala mše, kterou sloužil náš farář Vojtěch Libra a přijeli na ni i farníci z Moravan. Nakonec jsme se všichni rozloučili a odjeli domů.

Mně se osobně pouť moc líbila. Šla jsem s kamarády, takže to byla sranda. Kdyby se naskytla příležitost šla bych určitě znovu.

(Adéla Ficová)

NOC KOSTELŮ 23.5.2025

Každým rokem koncem května probíhá v celé zemi akce nazvaná Noc kostelů. V podvečerním šeru je možné navštívit prostory, které jsou cenné po stránce duchovní, kulturní i historické a mají neopakovatelnou atmosféru.

Náš kostel se této akce účastní jednou za tři roky. Střídáme se v organizaci s farníky z Nebovid a Moravan. Snažíme se, aby program byl pestrý a vstřícný pro všechny věkové kategorie.

Na začátku nesmí chybět koncert našich dětských a mládežnických muzikantů, či spíše muzikantek. Je hezké vnímat krásnou hudbu v podání talentovaných mladých lidí. Slyšeli jsme zpěv i hru na kytaru, violoncello, housle nebo klavír. Potlesk byl dlouhý a zasloužený.

Po něm následovala přednáška o drobných sakrálních stavbách v Želešicích a okolí s názvem Boží muka – seznamte se. Pan Roman Veselý je zárukou poutavého vyprávění, doloženého citacemi z historických pramenů, starými fotografiemi nebo pohlednicemi. Nechyběla ani vize do budoucna, která potěšila.

Abychom nebyli osezení, mohli jsme se rozběhnout do dalších prostor kostela a obdivovat nově opravené varhany nebo si prohlížet prezentaci fotek z akcí, které od poslední Noci kostelů ve farnosti proběhly. A že jich nebylo málo. K dobré atmosféře přispěly i dobroty připravené šikovnými farnicemi nebo ochutnávka mešního vína.

V zadní části kostela byl připravený také fotokoutek. Ovšem ne ledajaký. Podle knihy o atributech svatých jsme se mohli rekvizitami stylizovat do svaté Ludmily, Terezie, Rity nebo svatého Vojtěcha, Marka, Jakuba a vyfotit na památku.

Výjimečně bylo možné nahlédnout i do věže, prostor nad stropem kostela a obdivovat nashromážděné poklady v muzeu. Kdo našel odvahu a po dřevěných schůdcích a žebřících vylezl ve věži až ke zvonům, měl možnost vidět naši obec z nevšední perspektivy. Navíc se dozvěděl mnohé o historii kostela, zvonů a třeba si na ten nejstarší z roku 1505 trošku zazvonil.

V prostorách kostela mezitím probíhala beseda s farářem o. Vojtěchem Librou zakončená modlitbou s požehnáním a na závěr ztišení s varhanní hudbou.

Velmi nás potěšilo množství návštěvníků, kteří do našeho kostela přišli. Někteří byli místní nebo z okolí, jiní k nám přijeli třeba až z Liberce. Někteří se nechali inspirovat, jiní byli inspirací pro nás. Děkujeme. Moc hezky se s vámi povídalo a rádi vás uvidíme při dalších příležitostech.

(Pavla Machová)

Farní pouť

V sobotu 24. 5. se uskutečnila trochu netradiční farní pouť ke svaté Zdislavě do Křižanova. Netradiční byla především svou trasou, která nezačínala v Osové Bítýšce, ale v sousedním Březí. Neboť na Mamre se konají další akce.

Přesto se pouti zúčastnilo početné společenství moravanských farníků. Trasa - ač přibližně stejně dlouhá, byla kompletně jiná. A abychom se po ní mohli bezpečně vydat, museli ji před námi nejdříve „předžvýkat“ Kaňovští s celou rodinou: několik týdnů předem projeli na kolech celou trasu, aby se přesvědčili, že nás na ní nepotká žádné překvapení, které by komukoliv mohlo putování znemožnit. Navíc zajistili "automobilovou

logistiku", abychom s menšími dětmi nemuseli putovat zpátky, ale mohli je pohodlně odvézt auty do Březí, kde jsme si poté večer opět užili táborák, dětské hřiště v místní školce a společné chvíle pohody. Krásné počasí nám už zajistil někdo výše nahoře. :)

Díky tomu jsme tedy mohli doputovat za rozjímáním nad radostným růžencem, kterým nás provázel otec Vojtěch během celé cesty. Poprvé nás taky v kostele Svaté Zdislavy uvítal místní pan farář, který jinak vždy býval se svými farníky na pouti, kterou ale letos stihli o týden dříve.

Mši sv. sloužil otec Vojtěch s četnou ministrantskou asistencí - dorost ve farnosti byl tedy vidět i u oltáře, což se rozhodně cení. Mohli jsme tedy poděkovat za dar rodiny a vyprosit si milosti pro všechny rodiny naší farnosti i našich blízkých. Svatá Zdislavo, oroduj za nás!

(Lukáš Bobek)

Služba akolyty

Být akolytou je pro mě veliká pocta. Nejen že se Kristu v Eucharistii přibližuji, ale mohu i tuto svátost předávat druhým.

Když nás s Lukášem o. Vojtěch pozval k této službě, měl jsem upřímnou radost. Tehdy jsem již byl zasnoubený, a věděl jsem tak, že moje služba u oltáře jakožto ministranta bude končit. Bůh mi ovšem ukázal, že i s manželstvím počítá a že i poté budu moct v presbytáři přebývat. A když ne od začátku mše, tak aspoň na přijímání.

(Petr Kořenek)

První svaté přijímání v Želešicích

V květnu, 18.5.2025, se v našem kostele konalo 1. svaté přijímání, jehož se letos zúčastnily čtyři děti. Tento významný okamžik byl pro ně nejen slavnostní, ale také jistým způsobem přelomový, neboť symbolizuje jejich první účast na Eucharistii a posiluje jejich vztah s Bohem.

Děti se na tuto událost velmi těšily.

Během přípravy se seznámily s významem svátosti a různými tradicemi spojenými s přijímáním. S nadšením si také připravovali své oblečení; chlapci se oblékli do krásných obleků a dívky se předvedly v bílých šatech, které symbolizovaly čistotu a radost.

Samotná slavnost proběhla na výbornou a děti všechno zvládly skvěle, což bylo vidět na jejich tvářích, kde převládala radost a úsměv. Byly nadšené a plné očekávání, což přispělo k výjimečnosti tohoto dne. Zde jsou některé z jejich odpovědí:

Jak ses cítil/a před přijímáním?

Barunka: „Měla jsem strach, že něco pokazím, protože jsem měla mluvit před lidmi.“

Ondrej: „Velmi jsem se těšil, ale zároveň jsem byl nervózní, protože jsem měl mluvit do mikrofonu.“

Martin: „Byl jsem nervózní z toho, že něco pokazím, a z toho, co mě čeká. Zároveň jsem se ale moc těšil na celou slavnost.“

Sola: „Strašně jsem se těšila na to, že se sblížím s Bohem.“

Na co ses těšil/a nejvíc?

Barunka: „Těšila jsem se až poprvé dostanu chléb - Tělo Kristovo.“

Ondrej: „Nejdůležitější pro mě bylo přijat Tělo Kristovo. Byl jsem velmi zvědavý na jeho chuť a těšil jsem se také na to, jak si obléknu oblek a budu vypadat jako fešák.“

Martin: „Až ochutnám Eucharistii - Tělo Kristovo, a jak to oslavím se svou rodinou.“

Sola: „Těšila jsem se nejvíc na to, až dostanu Tělo Kristovo, a na to, jak ukážu všem svoje nové šaty.“

Co pro tebe znamená první svaté přijímání?

Barunka: „Udělal jsem další krok v mém křesťanském životě.“

Ondrej: „1. sv. přijímání pro mě znamená, že jsem blíž k Ježíškovi a víc se těším na svatou mši.“

Martin: „Cítím, že jsem teď blíž Pánu Bohu než dřív.“

Sola: „Pro mě 1. svaté přijímání znamená sblížení s Bohem.“

Po skončení obřadů se všichni zúčastnění shromáždili před kostelem, aby oslavili tento významný milník. Rodiče a příbuzní připravili malé občerstvení a děti si mohly vychutnat společný čas se svými blízkými. Toto první svaté přijímání nebylo jen osobním obřadem pro děti, ale také krásným společenstvím, které posílilo spojení mezi rodinou, přáteli a samotným kostelem.

(Veronika Beluská a spol.)

První svaté přijímání v Moravanech

V neděli 1. června přijaly 4 děti z naší farnosti poprvé Pána Ježíše ve Svátosti Eucharistie. Po této slavnostní mši svaté se v náboženství svěřily se svými pocity. Pavlínka, Julinka, Zuzanka a David se shodli, že měli bezprostředně po přijímání velkou radost. Pavlínka své zážitky ještě více rozvedla:

“Když šly loni starší děti k 1. svatému přijímání, nemohla jsem se dočkat, až půjdu příští rok také já. Na letošní Noci kostelů v Želešicích jsem viděla, že už místní děti poprvé přijaly Pána Ježíše a představovala jsem si, jaké to bude u mě. A jak to všechno probíhalo u nás v Moravanech?”

Otec Vojtěch nám nachystal zajímavou přípravu na 1. svaté přijímání, která se odehrávala na faře. Také Radka Slavíková se nám po celý rok věnovala v hodinách náboženství a měla krásné promluvy na dětských mších. Na první zpověď jsem se připravila podle zpovědního zrcadla. Po zpovědi jsem se cítila skvěle. Když jsem vešla v neděli do kostela, byl krásně vyzdobený a všichni byli svátečně oblečení. Mši jsem moc prožívala. Když jsem přijala Pána Ježíše, měla jsem chuť skákat radostí. Od té doby se těším na každou mši ještě více než předtím.”

(Pavlíčka Novotná)

Dětský den na faře ve znamení svatého Jiří

V sobotu 31. května 2025 se fara v Moravanech proměnila v dobrodružné rytířské království. Obecní Den pro rodinu, v rámci něhož jsme připravili za farnost jedno ze stanovišť, přilákal asi 150 dětí s rodiči, kteří přišli strávit slunečné dopoledne plné her a zábavy na naši faru.

Tématem letošního dětského dne byl svatý Jiří – známý jako statečný voják a mučedník, který podle legendy přemohl draka. Tento příběh se stal inspirací pro celé dopoledne: děti se převlékly do kostýmů rytířů, nasedly na dřevěného koně a vydaly se na výpravu plnou nástrah a výzev. Čekalo je přecházení řeky, průchod lesem s obřími pavouky, hašení dračích ohňů

a nakonec i vysvobození princezny – tu zachránily tím, že mečem praskly jeden z balónů na velkém drakovi v zadní části zahrady.

Kromě tematických her byl pro děti připraven i skákací hrad, který zajistila KDU-ČSL, prezentace farnosti formou fotografií z farních aktivit i menší občerstvení. Otec Vojtěch během dne využil příležitosti pohovořit si s rodiči, kteří se rádi na chvíli zastavili u něho na kávu či limonádu.

Podobné akce mají pro naši farnost velký význam – jsou cestou k evangelizaci, budování vztahů a setkávání s lidmi, kteří třeba pravidelně do našeho kostela nechodí, ale jsou otevření společnému prožívání hodnot, které nás spojují. Skrze příběh svatého Jiří jsme dětem i rodičům mohli zprostředkovat hodnoty, které oslovují napříč vírou – odvahu, ochotu pomoci slabším, přátelství, radost ze společného času i smysl pro dobrodružství.

Děkujeme všem organizátorům i účastníkům a těšíme se na další společné chvíle!

(Michaela Langášková)

Mužská pěší pouť do Provodova

Letos jsme s bratry v Kristu putovali ve dnech 11.–15. 6. do poutního místa Provodov-Malenisko nedaleko Zlína, kde se nachází kostel Panny Marie Sněžné. Pouti se v jejím průběhu zúčastnilo více než 30 poutníků z farností Moravany, Želešice, Ořechov, Troubsko a některých dalších. Začali jsme mši svatou v želešickém kostele a po požehnání jsme se vydali na společné putování. Každý den měl jeden z poutníků na starosti vedení ostatních po správných cestách, abychom dorazili do plánovaného cíle. Celou pouť nás, kromě našich osobních křížů, doprovázel také dřevěný kříž, v jehož nesení jsme se střídali a i tím nesli těžkosti společně.

Velkým požehnáním bylo, že s námi putovali otec Vojtěch Libra a otec Jan Kotík. Během každého dne jsme se účastnili společné modlitby breviáře, mše svaté, rozjímali jsme nad textem z Bible a modlili se růženec. Kromě setkání a prohloubení vztahu s Bohem jsme měli příležitost v mnoha rozhovorech více poznat také bratry, kteří s námi putovali, a také sami sebe.

Úvodní den naše cesta směřovala do Bošovic, kde jsme mohli přenocovat v budově vinařství Veritas. Následující den jsme putovali do Koryčan, kde jsme přespali na faře. Třetí den putování jsme ukončili noclehem v Uherském Hradišti v budově bratří františkánů. Předposlední den jsme, už fyzicky unaveni, ale plní radosti, směřovali do cíle poutě, kde jsme večer zůstali na faře až do posledního dne.

Během putování jsme měli mnoho příležitostí zamyslet se nad svým vztahem s Bohem a zanechat staré zvyky a smýšlení, které od něj odvádějí. Mohu uvést jeden malý osobní střípek. Pomohly nám k tomu také texty sv. Pavla z 2. listu Korintánům, které nás poutí provázely. Z vybraných textů se mě mimo jiné dotkl tento:

„Litera zabíjí, ale Duch dává život.“ (2 Kor 3,6)

Díky tomuto textu jsem mohl hlouběji pochopit, že pokud lpím na formálních pravidlech a zákonech bez duchovního porozumění, může mě to vést k duchovnímu zmaru. Že spasení a pravý život nepřicházejí skrze plnění pravidel, ale skrze vztah s Bohem – skrze Ducha.

Děkuji všem bratrům za společné sdílení a putování.

(Vojtěch Langášek)

Charismatická konference CHARIS 2026

Pozvání na konferenci CHARIS 2025 (Charismatická konference), která se uskuteční 9.–13. července 2025 na brněnském výstavišti. Konference je určena všem, kdo touží po obnovení ve víře, modlitbě a společenství s Duchem Svatým. Program je určen všem věkovým generacím, včetně dětí, které mají svůj vlastní atraktivní program každý den v rámci Dětské konference.

Program nabídne chvály, přednášky domácích i zahraničních řečníků, mši svatou (v neděli ji bude celebrovat náš biskup Pavel Konzbul), modlitební večery a prostor pro osobní svědectví. Více informací a registraci najdete na www.konferencecharis.cz.

Farní tábor

Velmi oblíbený farní tábor pro děti se letos uskuteční od 16.-23.8. na faře v Bedřichově. Děti a vedoucí se již těší a více informací najdete zde <https://farnitabor.jecool.net>

Jak se staví škola v Africe

Druhou letošní akcí naší farní kinokavárny, na niž jsme zvali široký okruh všech obyvatel Želešic a prostřednictvím webu vlastně kohokoli, byla přednáška otce Jana Kotíka 29. května. Přijel z Ořehova se svým povídáním a fotkami, respektive prezentací o tom, jak s přáteli jezdí pomáhat do Afriky, přesněji do tanzanské farnosti ve vesnici Mpanga.

Vyprávěl prostě, ale přitom o velkých věcech. Kdo z vás by se rozhoupal k tomu, nakoupit tři traktory a poslat je do Tanzanie, pak tam letět, aby je převzal v přístavu a pak na nich desítky a desítky kilometrů jel africkými polňačkami do cíle?

Lidé ze spřátelené tanzanské farnosti z oblasti s hlavním městem Ifakara žijí životem výrazně odlišným od našeho. Jedí jednoduše, nemají asfaltové silnice, chodí především pěšky, ale ani infrastrukturu kromě elektřiny, žijí často v domcích z proutí a hlíny. Jejich mše svaté jsou plné zpěvu a tance. Nejspíš si mnozí z nás posluchačů vícekrát za večer pomysleli, že takový život si nedovedeme představit. Pan farář Kotík ano, je to drsňák.

V současnosti pracuje on jako vystudovaný stavař se svými přáteli v Africe tak, že navrhne budovu, Tanzanci připraví její zdi a otec Jan s přáteli ji pak přijede zastřešit. Takto tam vzniká střední škola.

Mohla bych psát ještě docela dlouho, přednáška byla velmi zajímavá, ale raději se podívejte sami na stránky spolku Ifakara, který byl za účelem pomoci farnosti Mpanga zřízen. Kdybyste měli chuť připojit se k pomoci, právě tam zjistíte také jak.

(Terezie Holčapková)

Pro děti

SILÁK SAMSON – TAJEMSTVÍ BIBLE (seriál pro děti 9)

Milé děti, jsem tu zase po čase s naším poznáváním Starého zákona na pokračování. Pro tentokrát jsem vybrala Samsona, který byl vůdcem izraelských kmenů, takzvaným „soudcem“. Soudce měli Izraelité před tím, než začali mít krále.

Ještě než začnete číst, zamyslete se nad tím, jestli jste někdy zažili, že z vás kamarádi tahali nějaké tajemství. Nebo vás chtěli přesvědčit, abyste s nimi udělali něco špatného. Uměli byste odlišit, kdy vás kamarádka nebo kamarád vedou k něčemu hezkému a dobrému a kdy je lepší je neposlechnout a zachovat se podle svého? Samson to teda moc nedovedl.

Manue a jeho manželka už žili v manželství mnoho let, ale byli smutní, protože neměli děti. Jednoho dne poslal Bůh k Manuově manželce anděla se zprávou, že se jí narodí syn, jenž osvobodí její národ, Izraelity, od nadvlády Filištínů (neboli Pelištejci), kteří jej utiskovali.

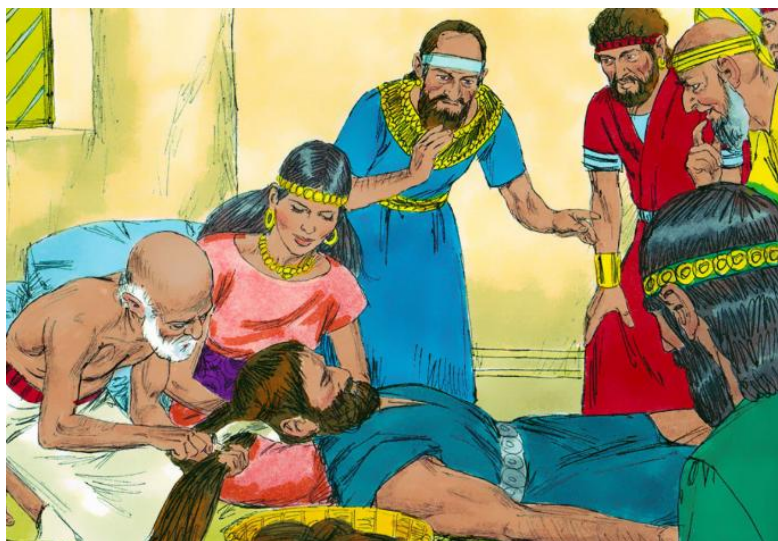
Manue a jeho manželka měli velikou radost. Když se chlapec narodil, dali mu jméno Samson. Nikdy mu nestříhali vlasy, aby dali najevo,

že hoch patří Bohu. Ze Samsona vyrostl statný, neobyčejně silný muž. Když jednoho dne kráčel po vinici, zařval na něho lev. Samson lva popadl a holýma rukama ho zabil. V tu chvíli pochopil, že Bůh ho obdařil výjimečnou silou, aby zvládl úkol, jenž na něj čeká.

Bojoval proti Filištinům, kde jen mohl. Zapaloval jim pole s obilím a zabíjel je v bitvách. Jedné noci Filištiní zamkli Samsona v městě Gáza. Domnívali se, že se mu nepodaří uprchnout a oni ho budou moci zabít. Samson však vysadil městskou bránu z pantů a odnesl ji pryč.

Pokračujte přímo čtením z Bible, a to z knihy Soudců, kapitola 16. Po přečtení budete jistě umět najít odpovědi na následující otázky v této osmisměrce.

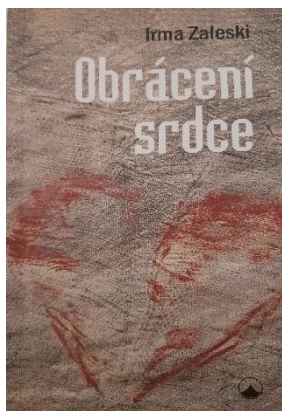
Jméno ženy, která zradila Samsona • část těla, v níž bylo skryto tajemství Samsonovy síly • šelma, již Samson dokázal zabít holýma rukama • kmen, proti kterému Samson bojoval • větev či kořen ohebného stromku zkrouceného jako provaz • části budovy, o něž se Samson opřel, aby ji zbořil • kniha Bible, ve které se vypráví Samsonův příběh

R	Ť	V	Č	B	V	Ž	U	Z	G	W	Á	Ů	É	V	L	Í	Ů	M
B	Ó	L	Ú	E	N	É	F	Ž	K	W	R	Ů	W	Y	K	Á	Ů	L
B	W	L	Ž	Č	Č	B	M	Ť	E	É	Ů	Ó	P	Ů	Á	A	X	Í
Ť	V	U	P	L	G	D	O	Š	Í	C	Y	U	Ň	Š	Š	D	Q	É
D	O	G	J	Ř	Ž	U	Ž	B	D	W	O	D	C	V	Č	Y	B	Í
H	K	Ů	J	W	K	Ů	Š	U	Ú	L	Ř	E	E	G	D	P	Č	Á
Š	V	T	Ž	Z	M	Ť	O	Z	S	F	I	L	I	Š	T	Í	N	I
Ř	Ř	Q	É	I	N	S	O	S	Í	Ó	T	Í	Q	H	Í	P	Ď	Z
Ň	F	Y	Ř	W	K	P	Š	E	B	K	E	L	S	R	F	R	Z	Ň
O	O	Q	J	Č	Á	I	Ď	W	Ď	V	L	A	S	Y	O	H	S	Ů

Terezie Holčápková s pomocí deti.vira.cz a missionbibleclass.org
 Klíč: DELÍLA VLASY LEV FILIŠTÍNÍ HOUŽEV SLOUPY SOUDCŮ

Čtenářské okénko

Irma Zaleski : Obrácení srdce

Karmelitánské nakladatelství, 2016

Dnes bych Vám rád doporučil k přečtení útlou knížku z Karmelitánského nakladatelství. Kniha je přeložena z anglického originálu.

Autorkou je v Polsku narozená spisovatelka, která od poválečných let žila v Kanadě. Ústředním tématem krátkých úvah je hřích, pokání, vnitřní konverze, čili obrácení. Obrátit se znamená dovolit Bohu, aby vzal naše „srdce kamenné“ a dal nám „srdce z masa“.

Cílem obrácení je stát se svatým, zcela otevřeným a použitelným pro Boha, proměnit se v „nové stvoření“. Cesta svatosti znamená stále úsilí o život lásky, ke které nás povolal Kristus: lásky k Bohu, lásky k bližnímu a také

skutečné lásky k sobě samému. Knihu není nutné a možná ani dobré číst najednou, ale spíše po jednotlivých krátkých kapitolách. Krátká ukázka ze zamýšlení „Odpustit druhým“: „Když bylo odpuštěno nám, musíme i my odpustit druhým. Pokud v sobě chováme pocity hněvu, zášti nebo nenávisti vůči těm, kteří nám ublížili, pokud jim nedokážeme nebo nechceme odpustit, znamená to, že zlo, které na nás bylo spácháno, dosáhlo svého vítězství v jediném „místě“, na kterém záleží – v našem srdci. Musíme proto činit pokání za své negativní emoce, žádat, abychom z nich byli uzdraveni, a znovu a znovu se snažit odpouštět našim nepřátelům. (...)

A přesto nás evangelium k tomuto volá. Říká nám, že proti zlu nemůžeme bojovat dalším zlem, ale odpuštěním a láskou, a pokud chceme být Kristovými učedníky, nemůžeme „jako pohané“ milovat pouze svoje přátele. Musíme milovat také své nepřátele: ty, kdo nás nenávidí a pronásledují...“

Karmelitánské nakladatelství v roce 2016 vydalo také jinou autorčinu knihu „Moudrost kradu u svatých“.

(Pavel Kořenek)

Z biskupství

Připravili jsme pro vás na sklonku měsíce května první letošní díl videozpravodaje AŽNAVĚKY, se kterým tentokrát můžete **navštívit naše biskupství a podívat se, jak funguje**. S kamerou nahlédnete například na pastorační oddělení a zjistíte, jaké zajímavé projekty a aktivity pro vás naši kolegové chystají. Na stavebním oddělení se dozvíte více o chystané stavbě **dálniční kaple**, generální vikář vám ukáže poněkud **netradiční vybavení své kanceláře** a s biskupem Pavlem se podíváte do jeho kaple a zjistíte, **jak by jednou rád vypadal na obraze**. Videozpravodaj je připraven ke zhlédnutí na [Youtube kanálu](#)

Předposlední červnový víkend zveme na **Kefasfest**. Multižánrový festival pořádáme tradičně v historickém areálu Rosa Coeli v Dolních Kounicích, letos na něm vystoupí mj. Pavel Helan, Pavel Čadek, Spotlight nebo Eva Henychová. Podrobnější informace najdete [ZDE](#).

V sobotu 21. června oslavíme v katedrále na Petrově **kněžské svěcení**. Za budoucího novokněze Viktora Pařízka se už teď společně modlíme.

Na začátku léta by měla začít stavba **dálniční kaple** v blízkosti Velkého Meziříčí. Řidičům by měla nabídnout možnost odpočinku, chvíli ticha i prostoru pro modlitbu. Kaple bude zasvěcena sv. Kryštofovi a sv. Zdislavě.

Na přelomu července a srpna (od 31. 7. do 2. 8.) proběhne **pout' po stopách kněží Jana Buly a Václava Drboly**. Oba muži byli v 50. letech zavražděni komunistickým režimem v nesmyslných a krutých soudních procesech. Se vzpomínkou na ně vyrazíme z Lukova do Staroviček.

V sobotu 30. srpna zveme na **pout' rodin** do areálu Augustiniánského opatství na Starém Brně. Každoročně jde o příležitost strávit společně čas, posílit vztahy v rodině i mezi rodinami a načerpat duchovní povzbuzení. Těšíme se, že se tam s vámi uvidíme.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčapková, P. Vojtěch Libra. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.
